

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>CZYNNOŚCI PROCESOWE PEŁNOMOCNIKA W POSTĘPOWANIU CYWILNYM</i>	
Cele kształcenia C1. Przekazanie wiedzy z zakresu czynności procesowych zawodowego pełnomocnika w sprawach cywilnych C2. Zapoznanie Studenta z funkcjami i zadaniami pełnomocnika w poszczególnych etapach postępowania cywilnego C3. Zapoznanie studenta z deontologią zawodów prawniczych C4. WYROBIEŃCIE umiejętności stosowania i wykorzystywania wiedzy teoretycznej z zakresu prawa procesowego cywilnego w praktyce działalności jurysdykcyjnej. C5. Przygotowanie Studenta do pełnienia funkcji w instytucjach lub organizacjach wymagających wiedzy prawniczej	
Przedmiot wprowadzający: Postępowanie cywilne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. Student zna podstawowe pojęcia z zakresu postępowania cywilnego.	
Metody kształcenia: Mk1. Opis/wyjaśnienie Mk2. Analiza tekstów normatywnych i orzeczeń sądu Mk3. Metoda problemowa – dyskusja	
Program kształcenia (treści nauczania): T1. Reprezentacja stron w postępowaniu cywilnym	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T2. Ocena sprawy w zakresie dopuszczalności powództwa i legitymacji procesowej T3. Terminy procesowe T4. Obowiązki procesowe wynikające z prekluzji T5. Zasady uiszczania opłat od pism procesowych T6. Czynności pełnomocnika w zakresie pism procesowych T7. Czynności w postępowaniu dowodowym T8. Czynności związane z zaskarżeniem orzeczenia T9. Czynności związane z postępowaniem przed sądem polubownym		
Literatura podstawowa: 1. Krzemiński, Zdzisław (1999): Adwokat w procesie cywilnym. Kraków. 2. Pietrzykowski, Henryk (2010): Czynności procesowe zawodowego pełnomocnika w sprawach cywilnych. Warszawa.		
Literatura uzupełniająca: 1. Dolecki, Henryk (⁶ 2015): Postępowanie cywilne. Zarys wykładu. Warszawa. 2. Zieliński, Andrzej (⁹ 2017): Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Warszawa.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 aktywność, przygotowanie do zajęć F2 prace zaliczeniowe P1 zaliczenie pisemne		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat reprezentacji stron przez zawodowego pełnomocnika w sprawach cywilnych.	K_W04 K_W07 K_W11 K_W13
E2_W	Student zna w stopniu pogłębionym zakres oceny sprawy w zakresie dopuszczalności powództwa i legitymacji procesowej, terminy procesowe, obowiązki procesowe wynikające z prekluzji oraz zasady uiszczania opłat od pism procesowych.	K_W04 K_W07 K_W11 K_W13
E3_W	Student zna w stopniu pogłębionym czynności pełnomocnika w zakresie pism procesowych, w postępowaniu dowodowym, czynności związane z zaskarżeniem orzeczenia oraz związane z postępowaniem przed sądem polubownym.	K_W15 K_W16 K_W17

² Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E4_U	Student potrafi wymienić warunki reprezentacji stron przez zawodowego pełnomocnika w sprawach cywilnych.	K_U09 K_U18			
E5_U	Student potrafi ocenić sprawy w zakresie dopuszczalności powództwa i legitymacji procesowej, wskazuje terminy procesowe oraz obowiązki procesowe wynikające z prekluzji. Charakteryzuje zasady uiszczania opłat od pism procesowych.	K_U02 K_U03 K_U04 K_U05 K_U06 K_U09 K_U18			
E6_U	Student potrafi wskazać czynności pełnomocnika w zakresie pism procesowych, w postępowaniu dowodowym, czynności związane z zaskarżeniem orzeczenia oraz związane z postępowaniem przed sądem polubownym.	K_U02 K_U03 K_U04 K_U05 K_U06 K_U09 K_U18			
E7_K	Student jest gotowy do samodzielnej pracy, w kontekście dążenia do zwiększania umiejętności i kompetencji zawodowych.	K_K01 K_K03			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W04 K_W07 K_W11 K_W13	C1	T1	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W04 K_W07 K_W11 K_W13	C2	T2 – T5	Mk1, Mk2	P1
E3_W	K_W15 K_W16 K_W17	C3	T6 – T9	Mk1, Mk2	P
Umiejętności					
E4_U	K_U09 K_U18	C4	T1	Mk2, Mk3	F1, F2

E5_U	K_U02 K_U03 K_U04 K_U05 K_U06 K_U09 K_U18	C4	T2 – T5	Mk2, Mk3	F1, F2
E6_U	K_U02 K_U03 K_U04 K_U05 K_U06 K_U09 K_U18	C4	T6 – T9	Mk2, Mk3	F1, F2
Kompetencje					
E7_K	K_K01 K_K03	C1 – C5	T1 – T9	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>POSTĘPOWANIE DOWODOWE W SPRAWACH RODZINNYCH</i>	
Cele kształcenia C1. Przekazanie wiedzy z zakresu systemu dowodów w prawie rodzinnym. C2. Zapoznanie studenta z rodzajami dowodów w sprawach rodzinnych. C3. WYROBIE NIE UMIEJĘTNOŚCI STOSOWANIA I WYKORZYSTYWANIA WIEDZY TEORETYCZNEJ Z ZAKRESU PRAWA PROCESOWEGO CYWILNEGO W PRAKTYCE DZIAŁALNOŚCI JURYSDYKCYJNEJ. C4. Przygotowanie Studenta do pełnienia funkcji w instytucjach lub organizacjach wymagających wiedzy prawniczej	
Przedmiot wprowadzający: Prawo rodzinne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. Student zna podstawowe pojęcia z zakresu prawa cywilnego i rodzinnego. Ws2.	
Metody kształcenia: Mk1. Opis/wyjaśnienie Mk2. Analiza tekstów normatywnych i orzeczeń sądu Mk3. Metoda problemowa – dyskusja	
Program kształcenia (treści nauczania): T1. Ogólne zagadnienia systemu dowodów w prawie rodzinnym.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T2. Reguły dowodowe. T3. Środki dowodowe. T4. Postępowanie dowodowe.		
Literatura podstawowa: 1. Piasecki, Kazimierz (2010): System dowodów i postępowanie dowodowe w sprawach cywilnych. Warszawa. 2. Turek, (2003): Czynności dowodowe sądu w procesie cywilnym. Kraków.		
Literatura uzupełniająca: 1. Piasecki, Kazimierz (2009): Postępowanie sporne rozpoznawcze. Warszawa. 2. System prawa prywatnego T.11 Prawo rodzinne i opiekuńcze. Red. Smoczyński, T. Warszawa 2009.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 obecność i przygotowanie do zajęć F2 praca zaliczeniowa P1 zaliczenie pisemne		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student posiada pogłębioną wiedzę z zakresu systemu dowodów w prawie rodzinnym oraz z zakresu rodzaju dowodów w sprawach rodzinnych.	K_W04 K_W07 K_W11
E2_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, środki dowodowe i etapy postępowania dowodowego.	K_W04 K_W05 K_W07 K_W09 K_W11
E3_U	Student charakteryzuje system dowodów w prawie rodzinnym oraz zakres rodzaju dowodów w sprawach rodzinnych.	K_U02 K_U03 K_U08 K_U12 K_U15
E4_U	Student potrafi wymienić i opisać środki dowodowe i etapy postępowania dowodowego w sprawach rodzinnych.	K_U02 K_U03 K_U08 K_U12 K_U15

² Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E5_K	Student jest gotów do ciągłego uzupełniania swojej wiedzy i umiejętności.			K_K01	
E6_K	Student jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za swoje działania.			K_K05	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W04 K_W07 K_W11	C1, C2	T1, T2	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W04 K_W05 K_W07 K_W09 K_W11	C1, C2	T3, T4	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U02 K_U08 K_U12	C3	T1, T2	Mk2, Mk3	F1, F1
E4_U	K_U02 K_U08 K_U12	C3	T3, T4	Mk2, Mk3	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K01	C1 – C4	T1 – T4	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
E6_K	K_K05	C1 – C4	T1 – T4	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>TECHNIKI WYWIERANIA WPŁYWU W PRACY PRAWNIKA</i>	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studenta z pojęciami z zakresu wpływu społecznego C2 Przedstawienie znaczenia znajomości wpływu społecznego w pracy prawnika C3 Kształtowanie umiejętności identyfikacji i rozwiązywania problemów prawnych z wykorzystaniem reguł wpływu społecznego C4 Kształtowanie kompetencji zawodowych	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student zna specyfikę pracy prawnika	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład konwersatoryjny Mk2 Dyskusja Mk3 Analiza przypadków Mk4 Metoda piramidy priorytetów	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Techniki wywierania wpływu (dalej: TWW) – definicja i opis zagadnienia.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T2 Zawody prawnicze – opis podstawowych zawodów oraz analiza, w których z zawodów (a także wobec których) TWW mają najczęstsze zastosowanie. T3 Kłamstwo – opis i analiza zagadnienia, w tym m.in. „białe kłamstwo”, blef, przemilczanie prawdy. T4 Manipulacja – opis i analiza zagadnienia. T5 Techniki negocjacyjne – opis przykładowych technik wraz z próbą analizy ich dopuszczalności i skuteczności. T6 Podstawy prawidłowej komunikacji. T7 Opis przykładowych TWW. T8 Analiza ewentualnych konsekwencji w związku ze stosowaniem / nadużywaniem TWW.		
Literatura podstawowa: 1. Cialdini Robert, „Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka”, GWP 2020; 2. Cyrol Tomasz, „Techniki wywierania wpływu w pracy adwokata i radcy prawnego”, CH Beck 2016.		
Literatura uzupełniająca: 1. Antas Jolanta, „O kłamstwie i kłamaniu”, Universitas 2008 2. Beck Gloria, „Zakazana retoryka”, Helion 2007 3. Detz Joan, „Sztuka przemawiania. Nie co mówić, ale jak mówić”, GWP 2008 4. Jabłońska – Bonca Jolanta, „Prawnik a sztuka retoryki i negocjacji”, Wolters Kluwer 2016 5. Schopenhauer Artur, „Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów”, Alma-Press 2000		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studentów podczas zajęć. F2 Ocena umiejętności radzenia sobie z konkretnymi zagadnieniami prawnymi zaproponowanymi do analizy. P1 Egzamin pisemny.		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, charakteryzuje zagadnienia związane z wywieraniem wpływu.	K_W01 K_W02 K_W07 K_W08
E2_W	Student zna, w stopniu pogłębionym zakres specyfiki pracy prawnika w różnych obszarach wymagających znajomości reguł wpływu społecznego.	K_W01 K_W08 K_W18

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, elementy związane z wywieraniem wpływu takie jak komunikacja, kłamstwo, manipulacja oraz techniki negocjacyjne.	K_W01 K_W08 K_W09 K_W17
E4_U	Student potrafi analizować sytuację zawodową prawnika i wykorzystać, adekwatnie do przypadku, odpowiednie techniki wywierania wpływu.	K_U01 K_U08 K_U09 K_U15
E5_U	Student potrafi rozpoznać, zidentyfikować i bronić się przed manipulacją.	K_U07 K_U12 K_U13 K_U15 K_U17 K_U18 K_U19
E6_K	Student jest gotowy do aranżowania warunków pracy zgodnie ze znajomością technik wywierania wpływu.	K_K02 K_K06
E7_K	Student jest gotowy do podnoszenia swoich kompetencji miękkich.	K_K01 K_K06

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W02 K_W07 K_W08	C1	T1, T7	Mk1	P1
E2_W	K_W01 K_W08 K_W18	C1, C2	T1, T2	Mk1	P1
E3_W	K_W01 K_W08 K_W09 K_W17	C1, C2	T3 – T6	Mk1	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U01 K_U08 K_U09 K_U15	C3	T1 – T8	Mk2 – Mk4	F1, F2

E5_U	K_U07 K_U12 K_U13 K_U15 K_U17 K_U18 K_U19	C3	T1 – T8	Mk2 – Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E6_K	K_K02 K_K06	C1 – C4	T1 – T8	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1
E7_K	K_K01 K_K06	C1 – C4	T1 – T8	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach		
			stacjonarnych	niestacjonarnych	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia: PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>DIAGNOZOWANIE I OPINIOWANIE PSYCHOLOGICZNE OSÓB – ROLA I ZNACZENIE W POSTĘPOWANIACH SĄDOWYCH</i>	
Cele kształcenia C1. Przekazanie studentom wiedzy w zakresie diagnozowania psychologicznego w postępowaniach sądowych C2. Przekazanie wiedzy na temat i opiniowania psychologicznego w postępowaniach sądowych C3. Zapoznanie z skutecznymi metodami pracy psychologa C4. Nabycie umiejętności z zakresu metodyki pracy psychologa i etycznych aspektów pracy związanych z diagnozowaniem i opiniowaniem psychologicznym	
Przedmiot wprowadzający: Prawo cywilne, Postępowanie cywilne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Znajomość zasad procesu cywilnego i karnego oraz przebiegu postępowania	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład interaktywny z wykorzystaniem prezentacji audiowizualnej Mk2 Analiza opinii biegłych i wniosków Mk3 Dyskusja	

Program kształcenia (treści nauczania):

- T1.** Podstawowe problemy psychologii w postępowaniach sądowych, etyka pracy psychologa
- T2.** Diagnoza psychologiczna: rodzaje diagnozy, etapy postępowania diagnostycznego, kontakt diagnostyczny.
- T3.** Rola testów w badaniu psychologicznym. Pomiar w psychologii. Metody i techniki diagnostyczne: wywiad, obserwacja, testowanie. Główne obszary zastosowania diagnozy psychologicznej.
- T4.** Opinia psychologa w procesie cywilnym- zagadnienia wprowadzające
- T5.** Opiniowanie w sprawach o uzależnienie i opinie o ubezwłasnowolnienie i uchylenie ubezwłasnowolnienia
- T6.** Opiniowanie w sprawach dotyczących ważności testamentu i innych oświadczeń woli
- T7.** Sprawy o odszkodowanie i zadośćuczynienie oraz psychologiczna ocena zdolności do pracy:
- renta inwalidzka - niepełnosprawność - zdolność przekwalifikowania
- T8.** Opiniowanie w sprawach rodzinnych i opiekuńczych
- T9.** Opinia sądowa w procesie karnym.
- T10.** Opiniowanie sądowo- psychiatryczne i sądowo seksuologiczne
- T11.** Opiniowanie sądowo- psychologiczne

Literatura podstawowa:

1. Stanik J. M, (red). Psychologiczne i interdyscyplinarne problemy w opiniodawstwie sądowym w sprawach cywilnych. Wydawnictwo UŚ, Katowice 2011
2. Stanik J. (2011). Psychologia a prawo. Podstawowe problemy teoretyczne i aplikacyjne. Chowanna, tom 2 (37)
3. Gierowski J., Jaśkiewicz-Obydzińska T., Najda M. (2010). Psychologia w postępowaniu karnym. Wyd. Lexis Nexis. Warszawa.

Literatura uzupełniająca:

1. J.M. Stanik, L. Tyszkiewicz, Wybrane zagadnienia psychologii dla prawników, Warszawa 1985, Wyd. Prawnicze.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta na zajęciach

P1 Egzamin końcowy pisemny

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
---------------------------	-------------------------	---

E1_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat psychologicznych uwarunkowań postępowań sądowych, i etyki pracy psychologa, a także diagnozy psychologicznej w tym roli testów w badaniu psychologicznym.	K_W03
E2_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat opiniowania psychologa w procesie sądowym.	K_W03
E3_U	Student posiada i charakteryzuje psychologiczne uwarunkowania postępowań sądowych a także rodzaje diagnozy, etapy postępowania diagnostycznego, oraz kontakt diagnostyczny. Potrafi wskazać role testów w diagnozie.	K_U01 K_U03 K_U12
E4_U	Student potrafi wskazać elementy opinii psychologa sporządzonej dla potrzeb postępowania sądowego.	K_U01 K_U03 K_U12
E5_K	Student ma świadomość działania w oparciu o zasady etyki zawodowej.	K_K04

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W03	C1, C3	T1 – T3	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W03	C2, C3	T4 – T11	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U01 K_U03 K_U12	C4	T1 – T3	Mk2 – Mk3	F1
E4_U	K_U01 K_U03	C4	T4 – T11	Mk2 – Mk3	F1

	K_U12				
Kompetencje					
E5_K	K_K04	C1 – C4	T1 – T11	Mk1 – Mk3	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych		niestacjonarnych	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>PISMA PROCESOWE W POSTĘPOWANIU CYWILNYM</i>	
Cele kształcenia C1. Poznanie budowy pisma procesowego w sprawach cywilnych w postępowaniu zwykłym, nieprocesowym, uproszczonym, upominawczym, nakazowym C2. Umiejętność sporządzenia projektu pisma procesowego C3. Znajomość aktualnego orzecznictwa judykatury w kluczowych sprawach cywilnych	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. Znajomość przepisów kodeksu postępowania procesowego; Ws2. Umiejętność konstruowania pism	
Metody kształcenia: Mk1. Opis/instruktaż Mk2. Warsztaty pisanie pism procesowych w oparciu o zaprezentowany kasus Mk3. Analiza pism procesowych	
Program kształcenia (treści nauczania): T1. Wprowadzenie teoretyczne do przedmiotu T2. Sporządzanie wybranych rodzajów pism procesowych w tym pozwu, odpowiedzi na pozew, sprzeciwu, zarzutów, wniosku, apelacji i zażalenia;	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T3. Nauka sztuki retoryki i argumentacji		
Literatura podstawowa: 1. Kodeks postępowania cywilnego; 2. Wetoszka D., Grendzińska J., Derlacz M., Pozwy z prawa cywilnego na przykładach i wzorach, Wydawnictwo C.H Beck, Warszawa 2019; 3. Góra Błaszczkowska A., Środki zaskarżenia w postępowaniu cywilnym. Komentarz do art. 367-424(12) KPC, Wydawnictwo C.H Beck, Warszawa 2020.		
Literatura uzupełniająca: 1. Zieliński A., (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Warszawa 2019; 2. Białecki M., Klich A., Zieliński Z., (red.), Pisma procesowe w sprawach cywilnych z objaśnieniami i płytą CD, Warszawa 2018.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 obecność i przygotowanie do zajęć F2 prace zaliczeniowe P2 egzamin praktyczny		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna w stopniu pogłębionym rodzaje i treści poszczególnych pism procesowych.	K_W04 K_W11 K_W13
E2_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat wykorzystywania pism procesowych w poszczególnych rodzajach postępowania cywilnego.	K_W09 K_W11 K_W13
E3_U	Student posiada umiejętność sporządzenia prostych pism procesowych na kanwie podanego stanu faktycznego.	K_U06 K_U07 K_U08 K_U09 K_U10
E4_U	Student posiada umiejętność szukania podstawy prawnej wykorzystywanej w pismach procesowych, potrafi wykorzystać znajomość obowiązującego orzecznictwa w tej materii.	K_U06 K_U09 K_U10
E5_K	Student jest gotowy do samodzielnej pracy, w kontekście dążenia do zwiększania umiejętności sporządzania pism procesowych.	K_K01 K_K03

² Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W04 K_W11 K_W13	C1, C3	T1	Mk1	P1
E2_W	K_W09 K_W11 K_W13	C1, C3	T1	Mk1	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U06 K_U07 K_U08 K_U09 K_U10	C2	T1 – T3	Mk2 – Mk3	F1, F2
E4_U	K_U06 K_U09 K_U10	C2	T1 – T3	Mk2 – Mk3	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K03	C1 – C3	T1 – T3	Mk1 – Mk3	F1, PF2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia: PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: WPROWADZENIE DO POSTĘPOWAŃ DYSCYPLINARNYCH W SŁUŻBACH MUNDUROWYCH	
Cele kształcenia C1. Przekazanie wiedzy z zakresu podstawowych pojęć, konstrukcji i instytucji procesowych postępowania dyscyplinarnego funkcjonariuszy służb mundurowych. C2. Nauka metod analizy, interpretacji i stosowania przepisów regulujących postępowanie dyscyplinarne funkcjonariuszy służb mundurowych. C3. Zaprezentowanie podstawowych zasad dotyczących procesu stosowania prawa w postępowaniu dyscyplinarnym funkcjonariuszy służb mundurowych.	
Przedmiot wprowadzający: Brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. brak	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Metoda warsztatowa	
Program kształcenia (treści nauczania): T1. Definicja i rozumienie prawa dyscyplinarnego T2. Typologia prawa dyscyplinarnego T3. Typologia odpowiedzialności dyscyplinarnej	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T4. Źródła prawa w postępowaniach dyscyplinarnych funkcjonariuszy formacji policyjnych T5. Charakter prawny postępowań dyscyplinarnych funkcjonariuszy formacji policyjnych T6. Podmioty uczestniczące w postępowaniach dyscyplinarnych w sprawach funkcjonariuszy formacji policyjnych T7. Podmioty uczestniczące w postępowaniach dyscyplinarnych w sprawach funkcjonariuszy formacji policyjnych T8. Zasady w postępowaniach dyscyplinarnych		
Literatura podstawowa: 1. <i>Postępowania dyscyplinarne w sprawach funkcjonariuszy formacji policyjnych. Modele i zasady</i> , B. Baran, Wolters Kluwer, Warszawa 2021		
Literatura uzupełniająca: 1. <i>Postępowanie dyscyplinarne w sprawach funkcjonariuszy Służby Więziennej</i> , B. Baran, Wolters Kluwer, Warszawa 2016 2. <i>Odpowiedzialność dyscyplinarna w prawie polskim</i> , R. Giętkowski, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2012		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): P1 praca zaliczeniowa – 3 komponenty pracy: – referat na temat wybranego zagadnienia problemowego – przygotowanie opracowania na temat etapów postępowania dyscyplinarnego w służbach mundurowych – opracowanie projektu orzeczenia dyscyplinarnego		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna w stopniu pogłębionym i rozumie pojęcia jakimi posługuje się nauka prawa dyscyplinarnego, posiada znajomość podstawowych uprawnień procesowych uczestników postępowania, zna etapy postępowania, zasady stosowania prawa w tym postępowaniu.	K_W05 K_W07
E2_W	Student znam na poziomie pogłębionym i rozumie typologię prawa dyscyplinarnego, typologię odpowiedzialności dyscyplinarnej, źródła prawa w postępowaniu dyscyplinarnym.	K_W07
E3_U	Student posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii oraz popierania ich	K_U03 K_U04

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych i praktycznych, kierując się przy tym zasadami etycznymi.	K_U05 K_U06			
E4_U	Student potrafi identyfikować, analizować, interpretować przepisy prawne, które można zastosować dla rozstrzygnięcia określonego problemu prawnego w postępowaniu dyscyplinarnym w służbach mundurowych.	K_U01 K_U02 K_U05 K_U08			
E5_K	Student szanuje podstawowe wartości i standardy demokratycznego państwa prawnego oraz stosuje zasady etyki w wykonywanej pracy, co powoduje, że prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy zawodowe	K_K04			
E6_K	Student umie dostrzegać zmiany i rozwój systemu prawnego, a w szczególności dziedziny prawa, w której się specjalizuje oraz samodzielnie uzupełniać wiadomości w tym zakresie, uzupełnione o wymiar interdyscyplinarny	K_K07			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W07	C1	T1, T5, T6, T7, T8	Mk1	P1
E2_W	K_W07	C2	T2, T3, T4	Mk1	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U03 K_U04 K_U05 K_U06	C2 – C3	T4 – T8	Mk1 – Mk2	P1
E4_U	K_U01 K_U02 K_U05 K_U08	C2 – C3	T4 – T8	Mk1 – Mk2	P1
Kompetencje					
E5_K	K_K04	C1 – C3	T1 – T8	Mk1 – Mk2	P1
E6_K	K_K07	C1 – C3	T1 – T8	Mk1 – Mk2	P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin		75	
Liczba punktów ECTS		3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
WARSZTATY Z ARBITRAŻU	
Cele kształcenia C1. Przekazanie wiedzy z zakresu arbitrażu handlowego. C2. Zapoznanie studenta z zasadami postępowania arbitrażowego. C3. WYROBIEŃCIE umiejętności stosowania i wykorzystywania wiedzy teoretycznej z zakresu prawa procesowego cywilnego w praktyce działalności jurysdykcyjnej. C4. Przygotowanie Studenta do pełnienia funkcji w instytucjach lub organizacjach wymagających wiedzy prawniczej	
Przedmiot wprowadzający: Postępowanie cywilne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. Student zna podstawowe pojęcia z zakresu postępowania cywilnego. Ws2.	
Metody kształcenia: Mk1. Opis/wyjaśnienie Mk2. Analiza tekstów normatywnych i orzeczeń sądu Mk3. Metoda problemowa – dyskusja Mk4. Metoda piramidy priorytetów	
Program kształcenia (treści nauczania):	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T1. Arbitraż i inne formy alternatywnego rozwiązywania sporów. T2. Rodzaj spraw rozpoznawanych w postępowaniu arbitrażowym. T3. Organizacje arbitrażowe. T4. Wybór arbitrów. T5. Zasady postępowania arbitrażowego. T6. Postępowanie postarbitrażowe.		
Literatura podstawowa: 1. Szumański Andrzej (red.), „System prawa handlowego. Tom 8 - Arbitraż handlowy” CH Beck 2015		
Literatura uzupełniająca: 2. Część Piąta Kodeksu Postępowania Cywilnego 3. Konwencja o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzona w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r 4. IBA Guidelines on Conflicts of Interest in International Arbitration		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 obecność i przygotowanie do zajęć F2 praca zaliczeniowe P1 zaliczenie pisemne		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student posiada pogłębioną wiedzę z zakresu postępowania arbitrażowego.	K_W07 K_W11 K_W16
E2_W	Student zna w stopniu pogłębionym relacje między systemami i instytucjami arbitrażowymi na płaszczyźnie krajowej, ponadnarodowej i międzynarodowej	K_W08 K_W09 K_W17
E3_U	Student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej sytuacji faktycznej i prawnej sposób postępowania z uwzględnieniem postępowania arbitrażowego. Potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych.	K_U03 K_U08 K_U09 K_U15
E4_U	Student umie profesjonalnie reagować na wyzwania stojące przed specjalistami zapewniającymi obsługę	K_U08 K_U14

² Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	prawną współczesnych podmiotów gospodarczych w zakresie analizy możliwości stosowania postępowania arbitrażowego, a także prawidłowego udziału w nim.				
E5_K	Student jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych.		K_K03		
E6_K	Student jest gotowy do działania w sposób kreatywny w zakresie skutecznego prowadzenia postępowań arbitrażowych.		K_K08		
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W07 K_W11 K_W16	C1, C2	T1 – T6	Mk1	P1
E2_W	K_W08 K_W09 K_W17	C1, C2	T3 – T5	Mk1	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U03 K_U08 K_U09 K_U15	C3	T1, T6	Mk1, Mk2, Mk3, Mk4	F1, F1
E4_U	K_U08 K_U14	C3	T2 - T4	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K03	C1 – C4	T2 – T4	Mk2 – Mk4	F1, F2, P1
E6_K	K_K08	C1 – C4	T1, T6	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj przedmiotu: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>DOWÓD Z DOKUMENTU ELEKTRONICZNEGO W PROCESIE CYWILNYM</i>	
Cele kształcenia C1. Poznanie sytuacji prawnych, składających się na proces dopuszczania dowodu z dokumentu elektronicznego w procesie cywilnym. C2. Kształcenie umiejętności współdziałać zarówno z innymi specjalistami, jak i klientami i innymi osobami w zakresie stosowania e-dokumentów w postępowaniu procesowym w sprawach cywilnych. C3. Kształtowanie współpracy zarówno z innymi specjalistami, jak i klientami i innymi osobami w zakresie stosowania e-dokumentów w postępowaniu procesowym w sprawach cywilnych	
Przedmiot wprowadzający: Prawo cywilne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1. Wiedza z zakresu prawa i postępowania cywilnego. Ws2.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Analiza dowodów Mk3. Dyskusja Mk4. Metoda piramidy priorytetów	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

Program kształcenia (treści nauczania): T1. Definicje dokumentu oraz dokumentu elektronicznego. Analiza porównawcza. T2. Dokument elektroniczny jako dowód elektroniczny w postępowaniu cywilnym. T3. Dokument zdigitalizowany, a dokument elektroniczny. T4. Rodzaje dokumentów elektronicznych. T5. Podpis elektroniczny, jako istotny element dokumentu. T6. Dopuszczalność dowodu z e-dokumentu w postępowaniu cywilnym. T7. Dowód z dokumentu elektronicznego uzyskany bezprawnie. T8. E-dokumenty – wybrane przykłady w sprawach cywilnych (elektroniczne orzeczenia, e-zarządzenie, e-akta, e-protokół).

Literatura podstawowa: 1. <i>Informatyzacja postępowania cywilnego. Komentarz</i>, red. J.Gołaczyński, D.Szostek, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2016; 2. <i>Informatyzacja postępowania sądowego i administracji publicznej</i>, red. J.Gołaczyński

Literatura uzupełniająca: 1. <i>Dowodzenie w procesie cywilnym</i>, Gil p., Gil I., Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2019; 2. <i>Elektroniczne czynności procesowe w sądowym postępowaniu cywilnym</i>, red. Kościółek A., Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2012;

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 ocena aktywności studenta na zajęciach P1 kolokwium
--

Efekty uczenia się dla przedmiotu ³		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student ma pogłębioną wiedzę na temat dokumentu elektronicznego w procesie cywilnym.	K_W07 K_W11 K_W16
E2_W	Student ma pogłębioną wiedzę o podpisach elektronicznych, dopuszczalności dowodu z e-dokumentu w procesie cywilnym.	K_W07 K_W11
E3_U	Student potrafi rozróżnić dokument elektroniczny od tradycyjnego i zna ich rolę w procesie cywilnym.	K_U02 K_U08 K_U09
E4_U	Student potrafi wskazać e-dokumenty generowane przez sąd w sprawach cywilnych.	K_U02 K_U08 K_U09
E5_K	Student jest gotowy do współpracy zarówno z innymi specjalistami, jak i klientami i innymi osobami w zakresie	K_K02 K_K03

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	stosowania e-dokumentów w postępowaniu procesowym w sprawach cywilnych.				
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W07 K_W11 K_W16	C1	T1 – T4, T6 – T8	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W07 K_W11	C1	T5	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U02 K_U08 K_U09	C2, C3	T1 – T8	Mk2 – Mk4	F1
E4_U	K_U02 K_U08 K_U09	C2, C3	T1 – T8	Mk2 – Mk4	F1
Kompetencje					
E5_K	K_K02 K_K03	C1 – C3	T1 – T8	Mk1 – Mk4	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
POSTĘPOWANIE NIEPROCESOWE	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z podstawami, charakterem, głównymi pojęciami oraz z istotą postępowania nieprocesowego. C2 Przekazanie wiedzy na temat zasad postępowania nieprocesowego i spraw cywilnych rozstrzyganych w tym trybie. C3 WYROBIEŃCIE umiejętności zrozumienia przebiegu postępowania nieprocesowego - zwykłego i poszczególnych postępowań odrębnych, zasad dochodzenia i udzielania ochrony prawnej w tym postępowaniu. C4 WYROBIEŃCIE umiejętności interpretowania przepisów postępowania cywilnego i innych ustaw normujących przebieg postępowania nieprocesowego.	
Przedmiot wprowadzający: Podstawy prawoznawstwa, Prawo cywilne materialne, Czynności sądowe w sprawach cywilnych.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student zna podstawową terminologię prawniczą. Ws2 Student zna podstawowe pojęcia ogólnego prawa cywilnego. Ws3 Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną związaną z prawami i obowiązkami wpływającymi ze stosunków cywilnych	
Metody kształcenia: Mk1. Opis	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Mk2. Dyskusja		
Mk3. Analiza przypadku		
Program kształcenia (treści nauczania):		
T1 Pojęcie postępowania nieprocesowego jako trybu postępowania cywilnego. Charakter i zasady prowadzenia tego postępowania. T2 Właściwość rzeczowa i miejscowa Sądu w postępowaniu nieprocesowym. T3 Wszczęcie postępowania nieprocesowego (na wniosek i z urzędu). T4 Przebieg postępowania nieprocesowego. T5 Charakterystyka postępowań odrębnych. T6 Środki zaskarżenia w postępowaniu nieprocesowym. T7 Problematyka prawomocności i wykonalności postanowień wydanych w postępowaniu		
Literatura podstawowa:		
1. <i>Ustawa z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego</i> ; Dz.U. z 1964r. nr 43, poz. 296 ze zm.		
Literatura uzupełniająca:		
1. Zieliński A., <i>Postępowanie cywilne. Kompendium</i> , Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2012, 2. Knoppek K., <i>Postępowanie cywilne w pytaniach i odpowiedziach</i> , Wyd. LexisNexis, Warszawa 2010.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):		
F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć.		
P1 Ocena przygotowanej przez studenta pracy zaliczeniowej.		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, terminologię z zakresu postępowania nieprocesowego (język prawny i prawniczy). Ma podstawową wiedzę o istocie tego postępowania.	K_W07 K_W11
E2_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i rozumie zasady prowadzenia postępowania nieprocesowego oraz zasady poszukiwania ochrony prawnej w tym trybie.	K_W07 K_W11
E3_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, zasady publikacji tekstu normatywnego, rozróżnia źródła prawa, a także ich hierarchię. Zna sposoby i metody zdobywania wiedzy o aktualnym stanie prawnym. Student wie jak szukać aktualnych komentarzy i orzecznictwa do przepisów normujących postępowanie nieprocesowe. Zna zasady wykładni przepisów postępowania cywilnego.	K_W04 K_W05 K_W09 K_W10 K_W07 K_W11 K_W12

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E4_U	Student umie wykorzystać wiedzę teoretyczną w celu analizy i interpretacji wyzwań stojących przed prawnikiem. Umie określić wpływ regulacji prawnych na motywy i wzorce ludzkich zachowań, a także wie w jaki sposób poszukiwać ochrony prawnej roszczeń cywilnych w postępowaniu nieprocesowym.	K_U02 K_U06 K_U08 K_U09
E5_U	Student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie na podstawowe tematy dotyczące problematyki postępowania nieprocesowego. Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej sytuacji faktycznej i prawnej sposób postępowania. Posługuje się normami i zasadami prawnymi w celu rozwiązywania konkretnych problemów. Potrafi sformułować wniosek inicjujący postępowanie nieprocesowe i pisma istotne dla jego toku, w tym też środki zaskarżenia. Student potrafi pracować nad własnym rozwojem oraz podejmować działania na rzecz dalszego kształcenia się	K_U02 K_U03 K_U06 K_U08 K_U09 K_U15 K_U18 K_U19
E6_K	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego aktualizowania wiedzy, ma świadomość jej doniosłej roli w obrocie gospodarczym. Potrafi uzupełniać i doskonalić swoją wiedzę i umiejętności w dziedzinie postępowania nieprocesowego.	K_K01
E7_K	Student szanuje podstawowe wartości i standardy demokratycznego państwa prawnego oraz stosuje zasady etyki w wykonywanej pracy, co powoduje, że prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy zawodowe.	K_K04
E8_K	Student działa w sposób odpowiedzialny zarówno w ramach pracy zawodowej, jak i w różnych innych formach działalności zawodowej lub gospodarczej.	K_K05

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W07 K_W11	C1, C2	T1, T2	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W07 K_W11	C1, C2	T1, T3, T4, T5, T6, T7	Mk1, Mk2	P1
E3_W	K_W04 K_W05 K_W09 K_W10	C1, C2	T2 – T7	Mk1, Mk2	P1

	K_W07 K_W11 K_W12				
Umiejętności					
E4_U	K_U02 K_U06 K_U08 K_U09	C3, C4	T2 – T7	Mk2, Mk3	F1
E5_U	K_U02 K_U03 K_U06 K_U08 K_U09 K_U15 K_U18 K_U19	C3, C4	T2 – T7	Mk2, Mk3	F1
Kompetencje					
E6_K	K_K01	C1 – C4	T1 – T7	Mk1 – Mk3	P1, F1
E7_K	K_K04	C1 – C4	T1 – T7	Mk1 – Mk3	P1, F1
E8_K	K_K05	C1 – C4	T1 – T7	Mk1 – Mk3	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>PRZEBIEG ROZPRAWY GŁÓWNEJ PRZED SĄDEM I INSTANCJI W POLSKIM PROCESIE KARNYM - ZAGADNIENIA PRAKTYCZNE</i>	
Cele kształcenia C1. Zaprezentowanie przepisów oraz rozwiązań instytucjonalnych dotyczących przebiegu rozprawy głównej w polskim procesie karnym C2. Zaprezentowanie metodyki pracy obrońcy i pełnomocnika w sprawach karnych C3. Zaprezentowanie metodyki pracy oskarżyciela publicznego i sędziego w sprawach karnych C4. Udoskonalenie techniki argumentacji i prezentacji stanowisk	
Przedmiot wprowadzający: Prawo karne, Postępowanie karne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. Znajomość zasad oraz przebiegu procesu karnego Ws2. Znajomość podstaw prawa karnego materialnego	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład konwersatoryjny Mk2 Dyskusja – analiza rozprawy Mk3 Metoda ćwiczeniowa	
Program kształcenia (treści nauczania): T1. Akt oskarżenia jako skarga zasadnicza inicjująca postępowanie jurysdykcyjne T2. Prokurator jako oskarżyciel publiczny w postępowaniu jurysdykcyjnym T3. Obrońca jako pomocnik strony procesowej biernej	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

T4. Pełnomocnik jako pomocnik strony procesowej czynnej T5. Sąd jako organ prowadzący postępowanie jurysdykcyjne T6. Etapy rozprawy głównej w polskim procesie karnym T7. Zasady konstruowania i wygłaszania mów końcowych T8. Zasady wyrokowania i elementy konstrukcyjne wyroku w sprawach karnych T9. Metodyka pracy obrońcy i pełnomocnika w sprawach karnych T10. Metodyka pracy prokuratora w sprawach karnych T11. Metodyka pracy sędziego w sprawach karnych		
Literatura podstawowa: 1. Koper R.i in., <i>Proces karny</i> , red. J. Zagrodnik, Warszawa 2019 2. Kruszyński P., <i>Stanowisko prawne obrońcy w procesie karnym</i> , Białystok 1991 3. Świecki D., <i>Czynności procesowe obrońcy i pełnomocnika w sprawach karnych</i> , Warszawa 2020		
Literatura uzupełniająca: 1. Waltoś S., Hofmański P., <i>Proces karny. Zarys systemu</i> , Warszawa 2020 2. Jaworski S., <i>Metodyka pracy adwokata i radcy prawnego w sprawach karnych</i> , Warszawa 2016		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 obecność i przygotowanie do zajęć P1 praca zaliczeniowa – przygotowanie inscenizacji rozprawy karnej		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, na poziomie pogłębionym i charakteryzuje metodykę pracy oraz przepisy de lege lata dotyczące działalności uczestników polskiego postępowania karnego.	K_W05 K_W07
E2_W	Student zna, na poziomie pogłębionym, zasady stosowania prawa karnego procesowego w praktyce polskiego wymiaru sprawiedliwości.	K_W09 K_W10 K_W11
E3_U	Student posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii oraz popierania ich rozbudowaną argumentacją w zakresie praktycznego stosowania norm prawa karnego materialnego i procesowego.	K_U03 K_U04 K_U05 K_U15
E4_U	Student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej sytuacji faktycznej i prawnej sposób postępowania,	K_U09 K_U17

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych jako uczestnik postępowania karnego	K_U18 K_U19			
E5_K	Student jest gotowy do pracy indywidualnej i w zespole, jest świadomy konieczności odejmowania działań zespołowych.	K_K03 K_K04 K_K05 K_K08			
E6_K	Student jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych, prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu jako uczestnik postępowania karnego.	K_K03 K_K06 K_K07			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W07	C1	T1 – T11	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W09 K_W10 K_W11	C1	T1 – T11	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U03 K_U04 K_U05 K_U15	C2, C3, C4	T7, T9 – T11	Mk2 – Mk3	F1
E4_U	K_U09 K_U17 K_U18 K_U19	C2, C3, C4	T9 – T11	Mk2 – Mk3	F1
Kompetencje					
E5_K	K_K03 K_K04 K_K05 K_K08	C1 – C4	T7, T9 – T11	Mk2 – Mk3	F1, P1
E6_K	K_K03 K_K06 K_K07	C1 – C4	T1 – T11	Mk2 – Mk3	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	

		stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin		75	
Liczba punktów ECTS		3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
<i>PRZEDSIĘBIORCA W POSTĘPOWANIU CYWILNYM</i>	
Cele kształcenia C1. Zapoznanie studentów z regulacjami dotyczącymi pojęcia przedsiębiorcy oraz reprezentacji przedsiębiorcy w postępowaniu cywilnym. C2. Zapoznanie studentów z regulacjami dotyczącymi postępowania cywilnego, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki postępowania gospodarczego. C3. Przekazanie wiedzy na temat praktycznego znaczenia oraz odrębności procesowych związanych z udziałem przedsiębiorcy w postępowaniu cywilnym. C4. WYROBIEŃCIE umiejętności stosowania właściwych przepisów do spraw rozpoznawanych w postępowaniu cywilnym z udziałem przedsiębiorcy.	
Przedmiot wprowadzający: Postępowanie cywilne, prawo cywilne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1. Znajomość podstawowych zasad procesu cywilnego oraz stosunków cywilnoprawnych	
Metody kształcenia:	
Mk1. Wykład konwersatoryjny	
Mk2. Metoda problemowa (rozwiązywanie kazusów).	
Mk3. Dyskusja.	
Program kształcenia (treści nauczania):	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- T1.** Pojęcie przedsiębiorcy i przedsiębiorstwa na gruncie przepisów prawa cywilnego.
- T2.** Osoba fizyczna, osoba prawna oraz „ułamna” osoba prawna jako przedsiębiorcy.
- T3.** Reprezentacja przedsiębiorcy, ustanowienie przez przedsiębiorcę pełnomocnika i prokurenta.
- T4.** Procesowa reprezentacja przedsiębiorcy w postępowaniu cywilnym.
- T5.** Właściwość sądu w postępowaniu z udziałem przedsiębiorcy.
- T6.** Odrębności procesowe w postępowaniu cywilnym z udziałem przedsiębiorcy.
- T7.** Odrębne postępowanie gospodarcze w postępowaniu cywilnym.
- T8.** Zasady konstrukcji powództwa w postępowaniu z udziałem przedsiębiorcy.

Literatura podstawowa:

1. Dolecki H., *Postępowanie cywilne. Zarys wykładu*, Wolters Kluwer, Wydanie 6, Warszawa 2015.
2. Flaga-Gieruszyńska K. (red.), *Postępowanie cywilne. Komentarz praktyczny dla sędziów i pełnomocników procesowych. Wzory pism sądowych i procesowych z przykładowymi stanami faktycznymi, linie orzecznicze, koszty sądowe*. Wydawnictwo C.H. Beck, Wydanie 3, Warszawa 2020.
3. Radwański Z., Olejniczak A., *Prawo cywilne - część ogólna*, Wydawnictwo C.H. Beck, Wydanie 15, Warszawa 2019.
4. Kidyba A., *Prawo handlowe*, Wydawnictwo C.H. Beck, Wydanie 19, Warszawa 2017.

Literatura uzupełniająca:

1. Flaga-Gieruszyńska K., Zieliński A., *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*. Wydawnictwo C.H. Beck, Wydanie 10, Warszawa 2019.
2. Pietrzykowski K. (red.), *Kodeks cywilny. T. I. Komentarz. Art. 1–449¹⁰*, Wydawnictwo C.H. Beck, Wydanie 10, Warszawa 2020.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

- F1** Dyskusja w trakcie zajęć.
- P1** Rozwiązywanie kazusów z zakresu tematyki zajęć.
- P2** Egzamin testowy (fakultatywny).

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna na poziomie pogłębionym szczegółowe procedury dotyczące procesów stosowania prawa w odniesieniu do przedsiębiorcy.	K_W02 K_W11 K_W19

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_U	Student potrafi samodzielnie wyszukiwać odpowiednie normy w systemie prawa i integrować wiedzę teoretyczną niezbędną dla rozwiązywania konkretnych problemów praktycznych związanych z udziałem przedsiębiorcy w postępowaniu cywilnym.	K_U02 K_U05 K_U08
E3_U	Student posiada umiejętność precyzyjnego uzasadniania twierdzeń zarówno w formie ustnej jak i pisemnej w zakresie rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych związanych z udziałem przedsiębiorcy w postępowaniu cywilnym.	K_U04 K_U05 K_U08 K_U15
E4_U	Student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej sytuacji faktycznej i prawnej sposób postępowania w zakresie udziału przedsiębiorcy w postępowaniu cywilnym, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych.	K_U08 K_U09 K_U10
E5_U	Student posiada umiejętność redagowania pism procesowych oraz stosowania w praktyce zasad dotyczących poszczególnych czynności procesowych związanych z udziałem przedsiębiorcy w postępowaniu cywilnym.	K_U13 K_U14
E6_K	Student jest gotowy do systematycznej diagnozy poziomu wiedzy i umiejętności prawniczych w zakresie rozwiązywania problemów dotyczących udziału przedsiębiorcy w postępowaniu cywilnym oraz wskazywania obszarów, w których niezbędna jest aktualizacja wiedzy.	K_K01 K_K02 K_K04 K_K05
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny		
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania) Odniesienie danego efektu do metod kształcenia Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza		
E1_W	K_W02 K_W11 K_W19	C1, C2, C3 T1 – T8 Mk1, Mk3 F1, P1, P2
Umiejętności		
E2_U	K_U02 K_U05 K_U08	C4 T3 – T7 Mk2 – Mk3 F1, P1
E3_U	K_U04 K_U05 K_U08 K_U15	C4 T1 – T7 Mk2 – Mk3 F1, P1

E4_U	K_U08 K_U09 K_U10	C4	T5 – T8	Mk2 – Mk3	F1, P1
E5_U	K_U13 K_U14	C4	T5 – T8	Mk2 – Mk3	F1, P1
Kompetencje					
E6_K	K_K01 K_K02 K_K04 K_K05	C1 – C4	T1 – T8	Mk1 – Mk3	F1, P1, P2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>PRZYCZYNY ROZWIĄZYWANIA UMÓW O PRACĘ W ORZECZNICTWIE SĄDOWYM I W PRAKTYCE</i>	
Cele kształcenia C1. Przekazanie wiedzy na temat przyczyn zwolnienia z pracy i wypowiedzenia umowy o pracę C2. Przekazanie wiedzy na temat form i treści wypowiedzenia umowy o pracę C3. Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę w działalności praktycznej C4. Kształtowanie kompetencji zawodowych	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. - Ws2.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Analiza przypadków Mk3. Dyskusja	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: TI. Przyczyna zwolnienia z pracy – warunki ogólne.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

- 1) Przyczyna zwolnienia w orzecznictwie Sądu Najwyższego

III. Przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę.

- 1) Ogólne wskazówki
- 2) Utrata zaufania do pracownika jako przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę
- 3) Nieobecność pracownika jako przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę
- 4) Uzyskanie prawa do emerytury jako przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę
- 5) Przyczyny wypowiedzenia umowy dotyczące pracodawcy
- 6) Inne przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem na podstawie orzecznictwa Sądu Najwyższego
- 7) Przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę uznane przez orzecznictwo Sądu Najwyższego za nieprawidłowe
- 8) Termin wypowiedzenia umowy o pracę ze względu na zaistnienie przyczyny

IIII. Przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracodawcę.

- 1) Rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika
- 2) Przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika uznane przez Sąd Najwyższy za bezzasadne
- 3) Termin rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia
- 4) Przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia niezawinione przez pracownika
- 5) Błędne rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z przyczyn niezawinionych przez pracownika w orzecznictwie Sądu Najwyższego

TIV. Przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracownika.

TV. Forma i treść wypowiedzenia.

- 1) Wymogi formalne (art. 30 § 3 KP)
- 2) Przedłożenie / dostarczenie pisma wypowiedającego

Literatura podstawowa:

1. Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy;

Literatura uzupełniająca:

1. Wujczyk M., *Wypowiedzenie warunków pracy lub płacy w umownym stosunku pracy*, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2015.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 przygotowanie i aktywność studenta na zajęciach

F2 prace zaliczeniowa – analiza przypadku

P1 test

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, ogólne zagadnienia dotyczące przyczyn zwolnienia z pracy oraz przyczyn rozwiązania umowy o pracę za i bez wypowiedzenia przez pracodawcę, a także rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracownika.			K_W07 K_W11	
E2_W	Student posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą form i treści wypowiedzenia umowy.			K_W07 K_W11	
E3_U	Student potrafi scharakteryzować przyczyny rozwiązania umowy o pracę za i bez wypowiedzenia przez pracodawcę.			K_U02 K_U08 K_U15 K_U18	
E4_U	Student potrafi scharakteryzować przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracodawcę.			K_U02 K_U08 K_U15 K_U18	
E5_U	Student posiada wskazać odpowiednie formy i treści wypowiedzenia umowy.			K_U02 K_U08 K_U13 K_U15 K_U18	
E6_K	Student jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu przyczyn rozwiązania umów o pracę i widzi konieczność ciągłego podnoszenia swoich kompetencji w tym zakresie.			K_K01	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W07 K_W11	C1	TI – TIV	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W07 K_W11	C2	TV	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U02 K_U08 K_U15 K_U18	C3	TII, TIII	Mk2, Mk3	F1, F2
E4_U	K_U02 K_U08 K_U15	C3	TIV	Mk2, Mk3	F1, F2

² Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	K_U18				
E5_U	K_U02 K_U08 K_U13 K_U15 K_U18	C3	TV	Mk2, Mk3	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K01	C1 – C4	TI – TV	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych		niestacjonarnych	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
MEDIACJE GOSPODARCZE	
Cele kształcenia	
C1. Przekazanie studentom wiedzy na temat mediacji gospodarczej	
C2. Nauka metodyki prowadzenia spraw gospodarczych	
C3. Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: Prawo cywilne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji:	
Ws1. Wiedza z zakresu prawa cywilnego	
Metody kształcenia:	
Mk1. Opis	
Mk2. Warsztatowa/symulator	
Mk3. Analiza przypadku	
Mk4. Metoda piramidy priorytetów	
Program kształcenia (treści nauczania):	
T1. Zdarność ugodowa spraw gospodarczych.	
T2. Mediacja jako jeden ze sposobów zakończenia sporu w prawie gospodarczym.	
T3. Istota i sposoby wszczęcia mediacji gospodarczej na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T4. Symulacja mediacji w wybranych sprawach gospodarczych.		
T5. Rola pełnomocnika w mediacji gospodarczej.		
T6. Zasady konstruowania ugód mediacyjnych w wybranych sprawach gospodarczych.		
Literatura podstawowa:		
1. Gmurzyńska E., Morek R., Mediacje. Teoria i praktyka, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2018;		
2. Binsztok A., Mediacje gospodarcze, Wydawnictwo Marina, Warszawa 2014;		
Literatura uzupełniająca:		
1. Antolak-Szymańska K., Piaskowska O. M., Mediacja w postępowaniu cywilnym, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2017;		
2. Pieckowski S., Mediacja gospodarcza, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2015.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):		
F1 obecność i przygotowanie do zajęć		
P1 praca zaliczeniowa		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna w stopniu pogłębionym spory gospodarcze i ich specyfikę w kontekście mediacji oraz sposoby wszczęcia mediacji gospodarczej na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego.	K_W01 K_W07 K_W11 K_W16
E2_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat roli pełnomocnika w mediacji gospodarczej, a także zasady konstruowania ugód mediacyjnych w wybranych sprawach gospodarczych.	K_W07 K_W11
E3_U	Student posiada pogłębione umiejętności scharakteryzowania przebiegu procesu mediacji gospodarczej.	K_U02 K_U06 K_U08 K_U09 K_U15 K_U18
E4_U	Student potrafi skonstruować ugodę mediacyjną.	K_U02 K_U06 K_U08 K_U09
E5_K	Student jest gotowy podejmowania nowych wyzwań, bierze odpowiedzialność za swoje działania.	K_K03 K_K05
E6_K	Student jest gotowy do podejmowania działań w zgodzie z zasadami etyki.	K_K04

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W07 K_W11 K_W16	C1	T1 – T3	Mk1	P1
E2_W	K_W07 K_W11	C1	T5, T6	Mk1	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U02 K_U06 K_U08 K_U09 K_U15 K_U18	C2 i C3	T4	Mk2, Mk3, Mk4	F1
E4_U	K_U02 K_U06 K_U08 K_U09	C2 i C3	T6	Mk2, Mk3, Mk4	F1
Kompetencje					
E5_K	K_K03	C1 – C3	T1 – T6	Mk1 – Mk4	P1, F1
E6_K	K_K04	C1 – C3	T1 – T6	Mk1 – Mk4	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>"MŁODSZA SIOSTRA PRAWA KARNEGO" - RÓŻNICE W ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA PRZESTĘPSTWO I WYKROCZENIE</i>	
Cele kształcenia C1 Poglębenie wiedzy na temat charakteru prawnego okoliczności wyłączających przestępność czynu w związku z modelem przestępstwa oraz przyjętymi strukturami normatywnymi w prawie karnym. C2 Uzyskanie informacji na temat przesłanek warunkujących zaistnienie okoliczności wyłączających byt przestępstwa. C3 Doskonalenie umiejętności odróżniania poszczególnych okoliczności wyłączających byt przestępstwa oraz rozwiązywania wiążących się z nimi problemów.	
Przedmiot wprowadzający: Prawo karne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student zna cel i funkcje prawa karnego. Ws2 Student zna strukturę normatywną przepisów prawa karnego oraz związany z nią model przestępstwa. Ws3 Student zna zasady odpowiedzialności karnej i potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w praktyce.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Mk2. Dyskusja Mk3. Metoda problemowa Mk4. Metoda piramidy priorytetów
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Cel i funkcje prawa karnego T2 Struktura normatywna przepisu karnego oraz model przestępstwa T3 Pojęcie czynu oraz okoliczności „wyłączających” czyn T4 Pojęcie bezprawności oraz okoliczności uniemożliwiających jej przypisanie T5 Kontratypy kodeksowe oraz wybrane przykłady kontratypów pozakodeksowych T6 Problematyka tak zwanych kontratypów pozaustawowych T7 Pojęcie winy oraz okoliczności uniemożliwiających jej przypisanie T8 Pojęcie karygodności oraz jej braku – znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu
Literatura podstawowa: 1. Dukiet-Nagórska T., (red.), <i>Prawo karne. Część ogólna, szczególna i wojskowa</i>, Warszawa 2018, rozdział IX. 2. Warylewski J., (red.), <i>Prawo karne. Część ogólna</i>, Warszawa 2017, rozdziały XVI, XVII, XVIII
Literatura uzupełniająca: 1. Zgoliński I., Zduński I., <i>Okoliczności wyłączające bezprawność. Zarys problematyki</i>, Bydgoszcz 2012. 2. Grudecki M., <i>Prawnokarna perspektywa karcenia małoletnich</i>, [w:] D. Jaroszevska-Choraś i in. (red.), <i>Rodzina i Prawo</i>, Bydgoszcz 2017. 3. Kardas P., <i>Dozwolone ryzyko sportowe – pozaustawowy kontratyp czy element precyzujący płaszczyznę bezprawności?</i>, „Przegląd Sądowy” 2009, nr 1. 4. Golonka A., <i>Rola i znaczenie zaburzeń psychicznych w prawie karnym – rozważania na tle stanów warunkujących niepoczytalność i poczytalność ograniczoną</i> [w:] <i>Państwo i Prawo w dobie globalizacji. Księga jubileuszowa</i>, red. S. Sagan, Rzeszów 2011. 5. Kubiak R., <i>Pojęcie usprawiedliwionego błędu w nowym Kodeksie karnym</i>, „Palestra” 1998, nr 7-8. 6. Derlatka M., <i>Spółeczna szkodliwość czynu a definicja przestępstwa</i>, „Prokuratura i Prawo” 2006, nr 6.
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Aktywność studenta w trakcie zajęć. F2 Wyróżniająca się aktywność studenta w trakcie zajęć, świadcząca o pełnym opanowaniu

materiału.

P1 Krótka praca pisemna dotycząca wybranego przez studenta problemu związanego z okolicznościami wyłączającymi przestępność.

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, cel i funkcję prawa karnego, strukturę normatywną przepisów prawa karnego oraz potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia związane z modelem przestępstwa – czyn, bezprawność karna, wina, karygodność.	K_W01 K_W03 K_W04 K_W07 K_W13
E2_W	Student zna, na poziomie pogłębionym, okoliczności powodujące brak przestępności czynu oraz opisuje ich wpływ na poszczególne elementy struktury przestępstwa – czyn, bezprawność karną, winę oraz karygodność.	K_W01 K_W02 K_W04 K_W07 K_W15 K_W17
E3_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i rozróżnia skutki braku przestępności czynu z powodu eliminacji poszczególnych elementów struktury przestępstwa oraz potrafi podać ich przykłady.	K_W01 K_W04 K_W07 K_W09
E4_U	Student ocenia stosowanie przez sądy oraz tworzenie przez ustawodawcę poszczególnych okoliczności wyłączających byt przestępstwa, a także analizuje konsekwencje takich decyzji.	K_U02 K_U04 K_U05 K_U07 K_U12
E5_U	Student posiada umiejętność rozpoznania okoliczności wyłączającej byt przestępstwa w danym stanie faktycznym oraz krytycznej analizy tej sytuacji i argumentacji swojego stanowiska na forum mniejszej oraz większej grupy.	K_U02 K_U04 K_U05 K_U06 K_U08 K_U09 K_U10 K_U12 K_U18 K_U19
E6_K	Student jest przygotowany do pełnienia pracy w organach wymiaru sprawiedliwości oraz w zawodach związanych z reprezentacją strony w procesie karnym.	K_K01 K_K02 K_K04 K_K08
E7_K	Student dostrzega zalety i wady, pozytywy oraz zagrożenia związane z okolicznościami wyłączającymi byt przestępstwa na tle celów i funkcji prawa karnego oraz w związku z	K_K01 K_K02 K_K03 K_K04

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	akceptowanym modelem przestępstwa.			K_K05 K_K07	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W03 K_W04 K_W07 K_W13	C1, C2	T1, T2	Mk1	P1
E2_W	K_W01 K_W02 K_W04 K_W07 K_W15 K_W17	C1, C2	T3, T4, T5, T6, T7, T8	Mk1	P1
E3_W	K_W01 K_W04 K_W07 K_W09	C1, C2	T3, T4, T5, T6, T7, T8	Mk1	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U02 K_U04 K_U05 K_U07 K_U12	C3	T3, T4, T5, T6, T7, T8	Mk2, Mk3, Mk4	F1, F2
E5_U	K_U02 K_U04 K_U05 K_U06 K_U08 K_U09 K_U10 K_U12 K_U18 K_U19	C3	T1, T2, T3, T4, T5, T6, T7, T8	Mk2, Mk3, Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E6_K	K_K01 K_K02 K_K04 K_K08	C1 – C3	T1 – T8	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1

E7_K	K_K01 K_K02 K_K03 K_K04 K_K05 K_K07	C1 – C3	T1 – T8	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych		niestacjonarnych	
Sumaryczna liczba godzin			75		
Liczba punktów ECTS			3		

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>WYBRANE ZAGADNIENIA PRAWA SPADKOWEGO W PRAKTYCE</i>	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z regulacjami dotyczącymi prawa i postępowania spadkowego. C2 Przekazanie wiedzy na temat sporządzania pism procesowych z zakresu prawa i postępowania spadkowego. C3 Wyrobienie umiejętności stosowania przepisów ustaw regulujących prawo spadkowe. C4 Wyrobienie umiejętności kreatywnego myślenia i dopasowania stanu faktycznego do obowiązujących przepisów.	
Przedmiot wprowadzający: Prawo cywilne (część ogólna prawa cywilnego i część ogólna prawa zobowiązań)	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. Student zna podstawowe pojęcia z zakresu części ogólnej prawa cywilnego i części ogólnej prawa zobowiązań. Ws2. Student posiada umiejętność sporządzania projektów umów i pism procesowych. Ws3. Student potrafi dokonywać wykładni przepisów prawa materialnego i procesowych.	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład konwersatoryjny Mk2 Metoda problemowa (rozwiązywanie kasusów).	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Mk3 Analiza tekstów (lektura przepisów i orzeczeń sądowych).

Mk4 Dyskusja.

Program kształcenia (treści nauczania):

T1 Wprowadzenie do prawa spadkowego. Podstawowe pojęcia prawa spadkowego. Źródła prawa spadkowego. Pojęcie spadku. Skład spadku. Zasady ogólne dziedziczenia.

T2 Dziedziczenie ustawowe. Krąg spadkobierców. Pojęcie grup spadkowych. Dziedziczenie testamentowe. Pierwszeństwo testamentu. Odwołanie testamentu. Forma testamentu.

T3 Otwarcie i nabycia spadku. Przyjęcie spadku wprost i z dobrodziejstwem inwentarza. Odrzucenie spadku.

T4 Stwierdzenie nabycia spadku. Przygotowanie wniosku o stwierdzenie nabycia spadku. Dokumenty niezbędne do złożenia wniosku – oryginały i kopie. Określenie właściwego sądu. Wskazanie uczestników postępowania. Wskazanie sposobu nabycia spadku. Inne konieczne elementy wniosku o stwierdzenie nabycia spadku. Postępowanie spadkowe. Uczestnictwo w posiedzeniach sądu. Orzeczenie kończące postępowanie. Koszty sądowe.

T5 Poświadczenie dziedziczenia. Dokumenty niezbędne do poświadczenia dziedziczenia. Postępowanie przed notariuszem. Koszty poświadczenia. Różnice między sądowym stwierdzeniem nabycia spadku, a poświadczeniem dziedziczenia. Zalety i wady obu sposobów potwierdzenia dziedziczenia.

T6 Pojęcie zachowku. Podmioty uprawnione do zachowku. Wysokość zachowku. Sposób obliczania zachowku. Darowizna przy obliczaniu zachowku. Darowizna, a prawo dożywocia. Forma dochodzenia zachowku. Pozew o zachówek. Warunki formalne pozwu (określenie sądu właściwego, określenie wartości przedmiotu sporu, wskazanie stron postępowania oraz inne elementy konieczne). Koszty sądowe. Postępowanie sądowe w sprawach o zachówek.

T7 Skład spadku – aktywa i pasywa. Długi spadkowe. Odpowiedzialność spadkobierców za długi spadkowe.

T8 Niedotrzymanie terminu na odrzucenie spadku. Uchylenie się od skutków prawnych niezłożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku w terminie. Wniosek o zatwierdzenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych niezłożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku w terminie. Formułowanie żądania. Niezbędne dowody. Postępowanie.

T9 Majątek spadkowy. Dział spadku. Odpowiedzialność spadkobierców po dziale spadku. Wniosek o dział spadku. Określenie sądu właściwego. Przygotowanie wniosku

Literatura podstawowa:

1. Kodeks cywilny,
2. Kodeks postępowania cywilnego,
3. Skowrońska-Bocian E., *Prawo spadkowe*, C.H. Beck, Warszawa 2018.

Literatura uzupełniająca:

1. Ciszewski J., (red.), Nazaruk P., (red.), *Kodeks cywilny. Komentarz*, Warszawa 2019

2. Fras M., (red.), Habdas M., (red.), <i>Kodeks cywilny. Komentarz</i> . Tom VI. Spadki, Warszawa 2019.					
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):					
F1 Dyskusja w trakcie zajęć.					
P1 Egzamin pisemny w formie testu.					
Efekty uczenia się dla przedmiotu²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się				Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa i postępowania spadkowego.				K_W01 K_W03 K_W07
E2_U	Student potrafi wykorzystywać wiedzę i zasady z zakresu prawa i postępowania spadkowego, w szczególności sporządzić wnioski o stwierdzenie nabycia spadku i pozew o zachowek.				K_U01 K_U02 K_U04 K_U05 K_U06 K_U09 K_U10
E3_U	Student posiada umiejętność przedstawiania oryginalnych pomysłów odnoszących się do prawa spadkowego.				K_U03 K_U04 K_U05 K_U06 K_U08 K_U09 K_U12
E4_K	Student docenia znaczenie konieczności poszerzania własnych kompetencji w oparciu o zasoby prawa i postępowania spadkowego.				K_K01 K_K03 K_K07 K_K08
E5_K	Student jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych, potrafi działać w sposób kreatywny, w ramach świadczenia pomocy prawnej.				K_K03 K_K07 K_K08
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					

² Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	K_W01 K_W03 K_W07	C1, C2	T1 – T9	Mk1, Mk4	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U01 K_U02 K_U04 K_U05 K_U06 K_U09 K_U10	C3, C4	T1 – T9	Mk2, Mk3, Mk4	F1
E3_U	K_U03 K_U04 K_U05 K_U06 K_U08 K_U09 K_U12	C3, C4	T4, T5, T6, T8, 79	Mk2, Mk3, Mk4	F1
Kompetencje					
E4_K	K_K01 K_K03 K_K07 K_K08	C1 – C4	T1 – T9	Mk1 – Mk4	F1, P1
E5_K	K_K03 K_K07 K_K08	C1 – C4	T1 – T9	Mk1 – Mk4	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia:	
<i>SPORY ZE STOSUNKU PRACY</i>	
Cele kształcenia C1 Zdobyć wiedzy na temat specyfiki indywidualnego i zbiorowego sporu w prawie pracy. C2 Uzyskanie informacji na temat normatywnego odniesienia do charakterystyki sporu w prawie pracy, w tym szczególnie trybu jego wszczynania i prowadzenia. C3 Doskonalenie umiejętności doboru metod rozwiązywania sporów zbiorowych pracy.	
Przedmiot wprowadzający: Prawo pracy i ubezpieczeń społecznych	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student prawidłowo posługuje się terminologią prawa pracy. Ws2 Student zna specyfikę zbiorowego prawa pracy, w szczególności w zakresie organizacji pracowników i pracodawców. Ws3 Student potrafi wykorzystać wiedzę w zakresie studium przypadku z prawa pracy	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład konwersatoryjny Mk2 Dyskusja Mk3 Metoda ćwiczeniowa	
Program kształcenia (treści nauczania):	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T1 Etiologia indywidualnych i zbiorowych sporów pracy. T2 Przedmiot sporu w prawie pracy. T3 Strony sporu indywidualnego. T4 Strony zbiorowego sporu pracy. T5 Wszczęcie sporu w prawie pracy. T6 Roszczenia pracownika i pracodawcy w sporze indywidualnym. T7 Ireniczne i nieireniczne metody rozwiązywania sporów zbiorowych		
Literatura podstawowa: 1. Baran K.W., (red.), <i>System prawa pracy</i>, t. V, <i>Zbiorowe prawo pracy</i>, Warszawa 2014 2. Baran K.W., (red.) <i>Kodeks pracy. Komentarz</i>, Warszawa 2014		
Literatura uzupełniająca: 1. Hajn Z., <i>Zbiorowe prawo pracy. Zarys systemu</i>, Warszawa 2013.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć. P1 Przygotowanie i prezentacja pracy na temat wybranego zagadnienia z zakresu pozaumownych stosunków pracy.		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, pojęcia związane z procedurą sporu w prawie pracy w odniesieniu indywidualnym i zbiorowym.	K_W01 K_W04 K_W06
E2_W	Student zna, na poziomie pogłębionym, zasady obowiązujące w procesie wszczęcia i rozwiązywania sporu w prawie pracy.	K_W01 K_W04 K_W06 K_W07
E3_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i wyjaśnia specyfikę poszczególnych metod rozwiązywania sporów w prawie pracy.	K_W01 K_W04 K_W06 K_W08 K_W09
E4_U	Student ocenia stosowanie poszczególnych form sporu w praktyce.	K_U02 K_U06 K_U07 K_U08

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E5_U	Student analizuje przydatność metod likwidowania sporów zbiorowych oraz ochrony roszczeń pracownika lub pracodawcy w sporach indywidualnych.	K_U02 K_U06 K_U07 K_U09 K_U14 K_U15 K_U17 K_U18 K_U19
E6_K	Student jest przygotowany do pełnienia funkcji związanych z reprezentacją pracowników i pracodawców w zbiorowym prawie pracy.	K_K01 K_K02 K_K04 K_K07
E7_K	Student dostrzega zalety i mankamenty związane ze stosowaniem form sporu i metod jego rozwiązywania.	K_K01 K_K04 K_K05 K_K07

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W04 K_W06	C1, C2	T1 – T7	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W01 K_W04 K_W06 K_W07	C1, C2	T5 – T7	Mk1, Mk2	P1
E3_W	K_W01 K_W04 K_W06 K_W08 K_W09	C1, C2	T6, T7	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U02 K_U06 K_U07 K_U08	C3	T1 – T2	Mk2 – Mk3	F1
E5_U	K_U02 K_U06 K_U07	C3	T1 – T7	Mk2 – Mk3	F1

	K_U09 K_U14 K_U15 K_U17 K_U18 K_U19				
Kompetencje					
E6_K	K_K01 K_K02 K_K04 K_K07	C1 – C3	T1 – T7	Mk1 – Mk3	F1, P1
E7_K	K_K01 K_K04 K_K05 K_K07	C1 – C3	T1 – T7	Mk1 – Mk3	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
				stacjonarnych	niestacjonarnych
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PRAWO	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj: Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Konwersatorium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: jednolite studia magisterskie (7 PRK)	
Profil kształcenia: ogólnoakademicki	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>WPROWADZENIE DO POSTĘPOWANIA PRZED SĄDAMI ADMINISTRACYJNYMI</i>	
Cele kształcenia: C1. Przekazanie wiedzy z zakresu podstawowych pojęć, zasad, konstrukcji i instytucji procesowych postępowania sądowoadministracyjnego, C2. Nauka podstawowych metod analizy, interpretacji i stosowania przepisów regulujących postępowanie sądowoadministracyjne, przedstawienie ewolucji postępowania sądowoadministracyjnego, zaprezentowanie sposobów zdobywania informacji prawniczych na temat postępowania sądowoadministracyjnego, C3. Zaprezentowanie podstawowych zasad dotyczących procesu stosowania prawa w postępowaniu sądowoadministracyjnym, przedstawienie następstw naruszeń prawa w tym postępowaniu.	
Przedmiot wprowadzający: Postępowanie administracyjne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. Znajomość zasad postępowania administracyjnego oraz przebiegu postępowania.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Metoda warsztatowa Mk3. Konsultacje	
Program kształcenia (treści nauczania): T1. Geneza i rozwój sądownictwa administracyjnego w Polsce.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T2. Źródła prawa w postępowaniu sądowoadministracyjnym w polskim systemie prawnym T3. Ustrój i organizacja sądów administracyjnych. T4. Zasady ogólne postępowania sądowoadministracyjnego T5. Pojęcie sprawy sądowoadministracyjnej. Przesłanki dopuszczalności drogi postępowania sądowoadministracyjnego. T6. Podmioty postępowania sądowoadministracyjnego. T7. Skarga, wniosek i sprzeciw jako środki zaskarżenia (charakter, zakres przedmiotowy, T8. Czynności procesowe. T9. Postępowanie przed sądem administracyjnym pierwszej instancji. T10. Mechanizm rozpoznania środków zaskarżenia i orzekania przez sąd administracyjny. T11. Orzeczenia sądowe i ich zaskarzanie. T12. Środki odwoławcze w postępowaniu sądowoadministracyjnym. T13. Wznowienie postępowania sądowoadministracyjnego. T14. Unieważnienie prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego. T15. Działalność uchwałodawcza Naczelnego Sądu Administracyjnego. T16. Oddziaływanie orzeczenia sądu administracyjnego na zakończone postępowanie administracyjne. T17. Koszty procesowe i sądowe oraz instytucja prawa pomocy.		
Literatura podstawowa: 1. Adamiak B., Borkowski J., <i>Postępowanie administracyjne i sądowo administracyjne</i>, Wolters Kluwer - seria akademicka, Warszawa 2020; 2. <i>Postępowanie sądowoadministracyjne. Opracowanie zbiorowe</i> - redakcja naukowa Jaśkowska M., Wolters Kluwer - seria akademicka, Warszawa 2021.		
Literatura uzupełniająca: 1. Romańska M., <i>Skuteczność orzeczeń sądów administracyjnych</i>, LexisNexis-Warszawa 2010.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 przygotowanie do zajęć P1 praca zaliczeniowa – referat na temat wybranego zagadnienia problemowego		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i rozumie pojęcia jakimi posługuje się nauka prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, posiada znajomość podstawowych uprawnień procesowych uczestników postępowania sądowoadministracyjnego, zna etapy postępowania sądowoadministracyjnego, mechanizmy i zasady stosowania prawa w tym postępowaniu.	K_W01 K_W09			
E2_W	Student zna, w stopniu pogłębionym i rozumie strukturę polskiego systemu prawa, ewolucję systemu prawa, źródła prawa w postępowaniu sądowoadministracyjnym, ustroj i organizacja sądów administracyjnych.	K_W04 K_W05			
E3_U	Student potrafi wyjaśniać procesy stosowania prawa administracyjnego i sądowoadministracyjnego.	K_U02 K_U03 K_U05 K_U15 K_U18			
E4_U	Student potrafi korzystać z profesjonalnych narzędzi dla zdobywania informacji prawniczych, w szczególności z orzecznictwa sądów administracyjnych.	K_U09 K_U10			
E5_U	Student potrafi identyfikować, analizować, interpretować przepisy prawne, które można zastosować dla rozstrzygnięcia określonego problemu prawnego w postępowaniu sądowoadministracyjnym,	K_U01 K_U02 K_U06 K_U12			
E6_K	Student jest gotów do uwzględniania zmienności norm prawnych w postępowaniu sądowoadministracyjnym.	K_K07			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W09	C1	T1 – T5	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W04 K_W05	C3	T6 – T11	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U02 K_U03 K_U05 K_U15	C2, C3	T12 – T17	Mk1, Mk3	F1

	K_U18				
E4_U	K_U09 K_U10	C2, C3	T12 – T13	Mk1, Mk3	F1
E5_U	K_U01 K_U02 K_U06 K_U12	C2, C3	T1 – T17	Mk1, Mk3	F1
Kompetencje					
E6_K	K_K01	C1 – C3	T1 – T17	Mk1 – Mk3	F1, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych		niestacjonarnych	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	